

ת"פ 1245/12/11 - מדינת ישראל נגד ואסים מרעב, אדם עאמר, מועד עיסא

22 ספטמבר 2014

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 1245-12-11 מדינת ישראל נ'
מרעב ואח'
לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל	המאשימה
	נגד
1. ואסים מרעב	הנאשמים
2. אדם עאמר	
3. מועד עיסא	

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מיטל סטי

ב"כ הנאשמים: עו"ד בדיר עאדל

הנאשמים התייצבו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נאשם 1 אמר את דברו. הסנגור דיבר איתו תחילה בערבית (לא הבנתי מה נאמר) ולאחר מכן, כאשר דיברו הנאשמים האחרים אף ניגש אליו ושוחח עימו. אני סבורה שדברו האחרון של הנאשם הוא חשוב ביותר, אך זאת - רק אם הוא בא מתוך עצמו, ומתייחס לדברים כנים שנאמרים לא על מנת להביא להקלה בעונש (אף כי ברור שזוהי תקוותו של כל נאשם) אלא מתוך מחשבות כנות שיושבות על ליבו של נאשם ברגע לפני גזירת דינו.

אם לא די באמור לעיל, הנאשם ישב במהלך הדברים שאמרו חבריו, ושיחק במכשיר הנייד. גם זה לא מלמד על הפנמת המעמד שבו הוא נמצא.

לאחר שאמרתי את כל הנ"ל - אם מעוניין הנאשם לומר דבר מה, לא אמנע זאת ממנו.

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמים שלפניי הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן כדלקמן: נאשם 1 הורשע בדרישת נכס באיומים, עבירה לפי סעיף 404 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [החוק], ובגניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק. שלושת הנאשמים גם יחד הורשעו בביצוע תקיפה בצוותא, לפי סעיפים 379 ביחד עם 382(א) לחוק.

ביום 7/5/10 בשעה 2:00 בגשר הירקון תקף נאשם 1 את גל קלאוזנר. הוא תפס בכתפה וניסה להרימה. היא הצליחה להימלט. מיכה עמר נחלץ לעזרתה ואז תקפו אותו שלושת הנאשמים - הם דחפו אותו והיכו בו. בהמשך נחלצו חזי חייק ומיכל ברזילי לעזרתו של עמר. הנאשמים סטרו לברזילי ודחפו אותה. נאשם 1 תקף את חייק - דחף אותו ואיים עליו שיפגע בו אם לא ימסור לו את מכשיר הטלפון הנייד שלו. חייק מסר לנאשם 1 את הטלפון, וזה האחרון נטל אותו.

מדובר בשלושה נאשמים צעירים בשנים. נאשם 1 יליד 1991, נאשם 2 יליד 1988 וכך גם נאשם 3.

שלושת הנאשמים נשלחו לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר, ובמקביל נשלחו לממונה על עבודות השירות. שלושתם נמצאו מתאימים לבצע עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן בהתייחס לנאשם 1 ציין את גילו הצעיר בעת ביצוע המעשים. מדובר בנאשם נטול עבר פלילי אשר לקח אחריות למעשים. לדבריו, היה שתוי בשעת המעשה והרגיש שגל קלאוזנר השפילה אותו. באוזני קצינת המבחן הוא הביע צער על המעשים ואמפתיה למתלוננים. מאז האירוע נמנע משתיית אלכוהול הוא מושקע בעבודה. קצינת המבחן לא התרשמה שיש בעיית שתיה וגם לא בעיה של אלימות. לדבריה, רמת הסיכון להישנות עבירה אצל נאשם זה היא נמוכה. לדבריה, ההליך דן הציב עבורו גבול ברור. אין צורך בהתערבות טיפולית ועל כן אין המלצה. בסיכומו של דבר המליצה קצינת המבחן שלא לפגוע במטה לחמו של נאשם 1, ועל כן להטיל עליו של"צ בהיקף משמעותי לצד מאסר על תנאי.

תסקיר שירות המבחן בהתייחס לנאשם 2 ציין את גילו הצעיר. הנאשם הוא רווק העובד כנהג משאית מזה שנתיים. בשיחה עם מעסיקו אמר המעסיק שהנאשם עובד אחראי ורציני המכבד סמכות ומגלה משמעת עצמית. יש לו משפחה תומכת, הוא סיים 12 שנות לימוד ומדובר בעבירה יחידה. הנאשם לקח אחריות ולדבריו - תוך כדי האירוע, כאשר שמע את אחת המתלוננות בוכה, הבין את חומרת המעשה וקרא לחבריו להפסיק. הוא הביע חרטה על מעשיו. קצינת המבחן

ציינה כי הנאשם מנהל חיים נורמטיביים וזוהי לו חריגה יחידה. היא הוסיפה כי הנאשם הוא מפרנס עיקרי במשפחתו ועל כן גם כאן המליצה שלא לפגוע במטה לחמו ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של כ- 200 שעות, ביחד עם מאסר על תנאי.

תסקיר שירות המבחן בהתייחס לנאשם 3 התייחס גם כן לגילו הצעיר ולהיותו נטול עבר פלילי. נאשם זה נישא לאחרונה ועובד במסעדה. הוא לקח אחריות למעשים ולדבריו - ניסה להפריד בין נאשם 1 למתלוננים האחרים וקיבל מכה. הוא מבין את האיסור ואת הפסול במעשיו, ומגלה אמפתיה כלפי המתלוננים. עם זאת ציינה קצינת המבחן כי לנאשם נטייה להיסחף בסיטואציות חברתיות ולכן קיימת סכנה להישנות התנהגות תוקפנית. עם זאת, מדובר בנאשם שטיפקודו יציב, המבין את חומרת המעשים שאף זכו לגינוי מצד משפחתו. היא לא ראתה אצל הנאשם בעיה של שליטה בכעסים ועל כן לא באה בהמלצה טיפולית. גם לגבי נאשם זה המליץ שירות המבחן להטיל צו של"צ בהיקף של 200 שעות, ביחד עם מאסר על תנאי.

שמעתי את טיעוני הצדדים המופיעים בפרוטוקול לעיל, ועל כן איני מוצאת לחזור על הדברים. אציין כי המאשימה עמדה על חומרת המעשים וביקשה לקבוע מתחמי ענישה המתחילים בעבודות שירות (6 חודשים לגבי נאשם 1 ו- 5 חודשים לגבי נאשמים 2 ו- 3) ועד 24 חודשי מאסר בפועל. לכך ציינה המאשימה יש להוסיף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. הסנגור ביקש לתת משקל בכורה לגילם הצעיר של הנאשמים, לכך שזוהי להם הסתבכות יחידה ולהשפעה שתהיה לעונש מאסר על חייהם ועתידם כבוגרים בחברה. לפיכך ביקש שלא להבחין בין הנאשמים ולכבד, ביחס לכולם, את המלצת שירות המבחן.

מדובר באירוע אחד אשר כלל (לגבי נאשם 1) מספר עבירות, או עבירה יחידה של תקיפה בצוותא (לגבי נאשמים 2 ו- 3).

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי נאשם 1 הם זכותו של הפרט לשלמות גופו ולביטחון אישי, זכותו של הפרט לשמירת קניינו והסדר הציבורי. נאשמים 2 ו- 3 פגעו בזכותו של הפרט לשלמות הגוף ולביטחון אישי.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. מצד אחד, ביצוע המעשים בצוותא נותנת פן של חומרה לעבירות והחשש מפני מספר תוקפים, הפועלים יחדיו, הוא רב מהחשש מפני תוקף יחיד. מצד שני, לא נגרמו למי מהמתלוננים חבלות משמעותיות.

איני סבורה שקדם תכנון לביצוע העבירה, ומדובר בסיטואציה שהתפתחה על אתר. עם זאת, ניתן היה להפסיק את האלימות בעיצומה, והדברים אמורים בעיקר כלפי נאשם 1, אשר הוסיף על מעשה התקיפה גם מעשה גניבה ודרישת נכס באיומים. בעניין זה ניתן לראות מתוך התסקירים שנאשמים 2 ו- 3 ציינו כי בשלב מסוים "תפסו את עצמם" והפסיקו לבצע את המעשים, ואף ניסו להשפיע על נאשם 1 לחדול.

חלקו של נאשם 1 בביצוע המעשים גדול מחלקיהם של נאשמים 2 ו- 3, כפי שצוין.

הנזק הפוטנציאלי מעבירות תקיפה בצוותא הוא רב ביותר, ודומה כי אין צורך להכביר על כך מילים. הנזק הקונקרטי במקרה דנן לא היה משמעותי במיוחד. יש להניח שעיקר הנזק הקונקרטי הוא נזק של עוגמת נפש וחשש, אצל המתלוננים, כתוצאה ברורה מאליה ממעשים כגון אלה. בהתייחס להערת הסנגור בדבר העדר חוות דעת בנושא זה - אני סבורה שאין צורך בחוות דעת מומחה כדי לדעת שצעירים המותקפים בשעת לילה מאוחרת בפארק ציבורי חווים טראומה מסוימת שבעקבותיה נוצרת מועקה.

הסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירה אינן ברורות. במהלך הטיעונים לעונש התפתח ויכוח בין הצדדים בשאלה האם היה רקע גזעני למעשים, אם לאו. התובעת התייחסה לאמירה מסוימת של מי מהנאשמים בנוגע לפגיעה בכבוד. איני מוצאת שיש מקום לערב במקרה דנן עניין גזעני או דתי. העלבות בין בני נוער הן דבר שכיח, למרבה הצער, ללא קשר למוצא כלשהו, והצורך של אנשים, ובני נוער ביתר שאת, לעמוד "על כבודם" אינו נחלתם של בני מוצא כזה או אחר, או בני דת כזו או אחרת, או בני מין כזה או אחר. הגיעה העת שכל בני הנוער ילמדו שלעתים, הדבר המכבד והנכון הוא להבליג על הערה שהעיר מישהו שנתפסת כפגיעה בכבוד.

לאור נסיבות ביצוע העבירות אני קובעת מתחמים כדלקמן:

לגבי מעשיו של נאשם 1, הכוללים מספר עבירות וכאשר חלקו רב יותר מחלקם של האחרים ינוע המתחם בין מאסר בן חודשיים, אשר יכול וינשא בעבודות שירות, ועד מאסר בן 18 חודשים, בתוספת רכיבים עונשיים כספיים ואחרים.

לגבי מעשיהם של נאשמים 2 ו-3 הדומים בחומרתם, אני קובעת מתחם שנע בין עונש צופה פני עתיד, בתוספת צו של"צ, ועד 9 חודשי מאסר בפועל.

חרף גילם הצעיר של הנאשמים, איני מוצאת שיש מקום במקרה דנן לסטות לקולא מהמתחמים שקבעתי, בשל שיקולי שיקום.

אשר למיקומם של הנאשמים בתוך המתחם:

לזכות שלושת הנאשמים יש לקחת בחשבון, תוך מתן משקל משמעותי, את גילם הצעיר. נאשם 1 היה על גבול הקטינות שעה שביצע את המעשים. אני זוקפת לזכותם את ההודייה המוקדמת ואת החיסכון בזמן ציבורי. נאשמים 2 ו-3 אף הביעו חרטה שנשמעה כנה. נאשם 1 התקשה יותר בנקודה זו. גם בדבריו האחרונים בחר להטיח בתובעת שהוא כועס עליה על העלאת טענה כאילו היה רקע גזעני למעשים. עובדה זו מתקשרת לקושי מסוים לראות את התמונה הכוללת, לגלות אמפתיה ולהתרכז בעיקר. עם זאת, שלושת הנאשמים גילו במעשיהם מאז האירועים את חרדתם והפנמת הפסול במעשים, שכן שלושתם מנהלים חיים נורמטיביים מאז האירועים ולא נפתחו למי מהם תיקים חדשים. עוד יש לזקוף לזכות הנאשמים את חלוף הזמן (מעל 4 שנים) כשבפרק זמן זה לא נפתחו למי מהם תיקים חדשים. כמובן שיש להתחשב בכך שאיש מהם לא נשא מעולם עונש מאסר מאחורי סורג ובריה, או עונש מאסר כלשהו.

לאור הדברים האמורים, ברור שעונש מאסר יגרום פגיעה הן לנאשמים, הן למשפחתם. יצוין שנאשם 3 נישא לאחרונה, כפי שצינתי לעיל.

נראה לי, כי הנאשמים למדו את הלקח מהמקרה, ועל כן אין צורך לתת משקל רב להרתעת היחיד במקרה זה, אך יש מקום להתייחס להרתעת הרבים, אם כי המשקל שיש לתת לכך אינו גבוה מאחר שהתרשמתי שהנאשמים שעומדים לפניי היום שונים מאוד מאותם בני נוער שביצעו את המעשים לפני יותר מארבע שנים.

לאור כל האמור, יש למקם את הנאשמים כולם בחלק התחתון של המתחם שקבעתי לגבי כל אחד ואחד מהם. הפועל היוצא הוא, שלגבי נאשמים 2 ו-3 אאמץ את המלצת שירות המבחן, אם כי אגדיל במעט את היקף שעות השל"צ. לגבי נאשם 1, שמעשיו חמורים יותר וחרטתו והפנמתו פחותים, אין מנוס לטעמי מגזירת עונש מאסר, אשר יינשא בעבודות שירות.

לאור כל האמור אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

- א. עונש מאסר של חודשיים (2 חודשים), שיינשא בעבודות שירות בעיריית ראש העין, 5 ימים בשבוע, במשך 8.5 שעות ביום, כפי שנקבע בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 1/9/14. הנאשם יתייבב לנשיאת עונשו ביום 4/11/14 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז (יחידת עבודות שירות ליד כלא מעשיהו).
- ב. מאסר למשך 6 חודשים, אולם הנאשם לא ישא עונש זה, אלא אם תוך 3 שנים מהיום יעבור עבירה בה הורשע.
- ג. קנס בסך 400 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1/1/15.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלוננים, אשר יחולק כדלקמן: 2/5 למתלונן חזי חייק, ו- 1/5 מהפיצוי לכל אחד משלושת המתלוננים האחרים. המאשימה תיקח את פרטי המתלוננים ותמסור במזכירות את כל הפרטים הנחוצים לצורך העברת הפיצוי אליהם. הפיצוי ישולם עד ליום 1/12/14.

נאשם 2:

- א. מאסר למשך 3 חודשים, אולם הנאשם לא ישא עונש זה, אלא אם תוך 3 שנים מהיום יעבור עבירה בה הורשע.
- ב. ניתן צו של"צ בהיקף של 250 שעות אשר יבוצע בתיאום עם שירות המבחן, בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן - עבודות תחזוקה במסגרת מחלקת תחזוקה בעיריית כפר קאסם.

ג. קנס בסך 200 ₪ או 2 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1/1/15.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 500 ₪ למתלוננים, אשר יחולק כדלקמן: 2/5 למתלונן חזי חייק, ו- 1/5 מהפיצוי לכל אחד משלושת המתלוננים האחרים. המאשימה תיקח את פרטי המתלוננים ותמסור במזכירות את כל הפרטים הנחוצים לצורך העברת הפיצוי אליהם. הפיצוי ישולם עד ליום 1/12/14.

נאשם 3:

א. מאסר למשך 3 חודשים, אולם הנאשם לא ישא עונש זה, אלא אם תוך 3 שנים מהיום יעבור עבירה בה הורשע.

ב. ניתן צו של"צ בהיקף של 250 שעות אשר יבוצע בתיאום עם שירות המבחן, בהתאם לתוכנית שגובשה על ידי שירות המבחן - עבודות תחזוקה במסגרת מחלקת תחזוקה בעיריית כפר קאסם.

ג. קנס בסך 200 ₪ או 2 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1/1/15.

ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך 500 ₪ למתלוננים, אשר יחולק כדלקמן: 2/5 למתלונן חזי חייק, ו- 1/5 מהפיצוי לכל אחד משלושת המתלוננים האחרים. המאשימה תיקח את פרטי המתלוננים ותמסור במזכירות את כל הפרטים הנחוצים לצורך העברת הפיצוי אליהם. הפיצוי ישולם עד ליום 1/12/14.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

עותק מגזר הדין יישלח לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ד, 22/09/2014 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת